

И, кат' мысленшь старостьта си,
За рмтвхъ ж на скрбъта си
Ты пълзыхъ задаржни.

ИЗВИНЕНИЕ.

Ба ! каквы сте въе лѣды,
То є челакъ да га чюди
Съ този вашакъ глѹпъ цвѣтъ !
Сакимъ като побѣдявамъ,
Има ли нѣшо да мѣнявамъ ?

Та що има отъ бѣлъ цвѣтъ ?
Бѣло-й бѣлото кокичи,
Но го сѣка млада кинчі;
По главж си го реди.
Пакъ є бѣла драга рѹжка,
Но бефѣ ѹж мойта дрѹжка

И ѹж тѹриж на гжрды.
Іошъ цвѣтъ ж и дрѹгы бѣлы,
Колкото ищешь, и цавѣли
И природжъ країжъ.
Та и мойтѣ космы заѣ ли-й,
Дѣтъ га рано побѣдѣли ? —